

РЕШЕНИЕ

№ 7827

гр. София, 12.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Миглена Недева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **6915** по описа за **2015** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните – С. – град, чрез адв. Б. срещу Решение от 20.05.2015 г. по нахд № 17109/2014 г. на СРС, НО, 109 с-в, с което е отменено Наказателно постановление № 422/06.11.2013 г., издадено от директор на ОДБХ – С. град, с което на основание чл. 419 от Закона за ветеринарната дейност (З.) на А. Ч. е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 137, ал. 1 от З..

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, поради допуснати процесуални нарушения и неправилно прилагане на материалния закон - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Развити са подробни съображения, че СРС неправилно е възприел, че е налице разминаване между словесното описание и цифровата квалификация на осъществения състав на административното нарушение. В проведеното по делото съдебно заседание касаторът, чрез адв. Б., моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно по съображенията, изложени в касационната жалба.

Ответникът, чрез адвокат Й. оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Представя и отговор на касационната жалба.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, V-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, V-ти касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че при извършена проверка на 17.07.2013 г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в два броя мазета към входа, лицето А. В. Ч. е отглеждал с цел търговия и развъждане - 18 броя змии и 20 броя декоративни рибки в животновъден обект, който не е регистриран съгласно Наредба № 41/10.12.2008 г. и чл. 137 от З.. Нарушението е описано в Протокол № 623 от 17.07.2013 г. Съставен е АУАН за нарушение на чл. 137 З., въз основа на който е издадено и процесното НП.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е извел неправилни правни изводи за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушаване на чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН, тъй като не е посочено конкретното правило за поведение на чл. 137 от З., което е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя. СРС счита, че процесуалната незаконсъобразност на постановлението се отнася съответно и до АУАН от гледна точка на изискването по чл. 42, т. 5 от ЗАНН.

Противно на приетото от СРС, настоящият съдебен състав намира, че при съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаване на атакуваното НП – тези на чл. 57 ЗАНН. В конкретния случай, както в АУАН, така и в НП, се съдържа точно и ясно описание на нарушението, същото е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Тези обстоятелства са напълно достатъчни за нарушителя да организира адекватно и да упражни правото си на защита, което е и сторено от него. Следва да се има предвид и обстоятелството, че от своя страна Ч. не е ангажирал никакви доказателства, които да оборят или дори да поставят под съмнение фактическите констатации, отразени в АУАН.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 1 пр. 2-ро от З. е посочено, че животновъдните обекти – подлежат на регистрация в БАБХ, като съгласно §1, т. 36 от ДР "животновъден обект" е всяко място, където временно или постоянно се отглеждат или настаняват животни, с изключение на ветеринарни клиники или амбулатории. Съответно към регистрацията на животновъдните обекти е приложима цялата разпоредбата на чл. 137 от З., която регламентира задължението за регистрация и законовата процедура по регистрация, в този смисъл като не е регистрирал конкретния животновъден обект неговия собственик/ползвател е нарушил целия чл.137 З., както правилно е посочено в АУАН и НП. Не може да възникне никакво съмнение нито за санкционираното лице, нито за съда относно нарушената разпоредба и извършеното деяние. В раздел IX от цитираната в АУАН и НП Наредба № 41 от 10.12.2008 г. за изискванията към обекти,

в които се развъждат и/или предлагат домашни животни са определени минималните изисквания към развъдници при отглеждане, размножаване и продажба на змии.

Безспорно е по делото, че Ч. няма удостоверение. Това обстоятелство се подкрепя и от свидетелските показания на св. Б. (неоспорени от насрещната страна) видно от които в проверените мазета на Ч., същият е отглеждал и развъждал змии, като ги продавал, както и че е казал на проверяващия, че не е знаел, че трябва да има регистрация на тези обекти. В този смисъл правилно, при индивидуализацията на наказанието, АНО е съобразил вида на нарушението и определената за него санкционна норма.

Поради гореизложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС неправилно е отменил наказателното постановление, като е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 20.05.2015 г. по нахд № 17109/2014 г. на СРС, НО, 109 състав и вместо него постанови:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 422/06.11.2013 г., издадено от директор на ОДБХ – С. град, с което на основание чл. 419 от Закона за ветеринарната дейност (З.) на А. Ч. е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 137, ал. 1 от З..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.